

SPOKEN EN ANDER GESPUIS

Komische thriller in drie bedrijven

door

ERIK BOK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **SPOKEN EN ANDER GESPUIS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ERIK BOK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONAGES:

GERARD POLMAN - eigenaar van het bijna failliete familiehotel. Gerard doet er alles aan van zijn bedrijf een goed lopend hotel te maken. Helaas zijn zijn ideeën om het hotel nieuw leven in te blazen niet altijd even praktisch.

VANESSA POLMAN - zijn vrouw. Zij houdt het hotel draaiende. Als zij er niet was geweest om de ideeën van Gerard te beteugelen, dan zouden ze er nog beroerder voor staan dan nu het geval is.

AREND BLOEMERT - manusje van alles. Niet al te slim. Wel erg aardig. Zet zich steeds vol overgave in voor de ideeën van Gerard.

KARIN VERSPAGET - kamermeisje. Een lief fris meisje. Erg praktisch en zelfstandig.

TRUDIE VEENSTRA - een van de weinige gasten van het hotel. Een al wat oudere dame, met een eigen mening.

INGE VEENSTRA - zuster van Trudie. In alles de tegenpool van haar zus, maar eigenlijk precies hetzelfde.

WILLEM WALDMAN / WILMA WALDMAN - schuldeiser van Gerard. Hij houdt zich in het hotel schuil voor de politie.

ALEX MENSING / ALEXANDRA MENSING - handlanger van Willem. Spijkerhard.

BEZETTING:

Het stuk is oorspronkelijk geschreven voor een bezetting van 4 dames en 4 heren.

Zowel de rol van Willem als de rol van Alex kan door een vrouw worden gespeeld. Hierdoor wordt het mogelijk het stuk te spelen met een bezetting van 5 dames en 3 heren of met een bezetting van 6 dames en 2 heren.

DECOR:

Deur links naar eetkamer/keuken. (=keukendeur) Rechts is buitendeur met glazen ruitjes en een sleutel aan de binnenkant. Naast de buitendeur is de deur naar gang en kamers. (=gangdeur) Verder bar met bezem er tegenaan. Stevige kast aan de ene kant leg, voor lakens en borden enz. aan de andere kant leeg, of met een paar jassen, zodat een mens daar kan staan. Tafeltje met vaas, asbak enz. Stoelen erbij. Bank met losse kussens en een tafel ervoor. Bloempot. Kussens op de bank, waarvan één blauw met bloemen. Staande schermmerlamp. Telefoon. Een kastje met laden, en wat snuisterijen erop. In de laden kleine kostbaarheden... zilverbestek en zo....

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat, staat Karin op punt om naar huis te gaan. Ze haalt haar spullen vanachter de balie en doet het grote licht uit. Achter haar duikt een witte gedaante op. De gedaante komt dreigend op Karin af. Karin draait zich om, ziet het spook, schrikt en geeft een gil.

AREND *(doet het laken dat hij over zijn hoofd houdt af. In zijn armen houdt hij een stapel schone opgevouwen lakens)*: Gut Karin, je hoeft niet zo te schrikken. Ik ben het maar.

KARIN: Allemachtig, Arend, ik schrik me dood. Ik dacht dat het mijnheer Polman was.

AREND: En moet je daar zo van schrikken? Mijnheer Polman is niet moeders mooiste. Maar hij ziet er altijd nog beter uit dan een heleboel vrouwen voor ze zich hebben opgemaakt.

KARIN: Bedoel je daar soms iets mee?

AREND: Wie? Ik? Ik zou niet durven. Ik heb je nog nooit zonder make-up gezien. Maar je make-up ziet er in ieder geval schitterend uit.

KARIN: Dat wilde ik maar even horen. Dus je loopt niet met dat laken over je hoofd omdat je mijn uiterlijk afschrikwekkend vindt.

AREND: Nee nee, in tegendeel, ik wilde jou laten schrikken.

KARIN: Nou dat is je dan gelukt. Waarom loop je midden in de nacht rond met een laken over je hoofd? Je jaagt zo iedereen de stuipen op het lijf.

AREND: Ik ben aan het oefenen.

KARIN: Aan het oefenen? Waarvoor?

AREND: Mijnheer Polman en ik hebben een nieuw plan bedacht om het hotel te redden.

KARIN: O, nou ik hoop dat dit plan beter werkt dan dat subtropische zwembad waarmee jullie gasten naar het hotel wilden lokken. Iedere keer wanneer ik naar buiten loop om de was op te hangen breek ik mijn nek over dat half afgegraven gat in de achtertuin. Wanneer gooien jullie dat gat eindelijk eens dicht? Het is levensgevaarlijk.

AREND: Daar zijn we mee begonnen. Maar toen bedacht mijnheer Polman dat we er misschien een visvijver van zouden kunnen maken. Denk je eens in, het eerste hotel in Nederland dat bekend staat om zijn luxe vis-arrangementen. We zouden kamers tekort komen. Overdag verhuren we visstoeltjes en leefnetjes aan de gasten. En 's avonds serveren we de door de gasten zelf gebakken vis in ons rustieke visrestaurant. Maar halverwege zijn we daar toch maar weer vanaf gestapt.

KARIN: Gelukkig maar, ik houd niet van de lucht van gebakken vis.

AREND: Nee, daar was het niet om, vissen is teveel seizoengebonden.

KARIN: Dat heeft jullie de vorige keer anders ook niet tegen gehouden.

Toen er vijf jaar geleden bij hoge uitzondering eens een keer sneeuw lag, moest en zou mijnheer Polman er hier een wintersporthotel van maken. Hij heeft vijftig sets langlaufski's gekocht om te verhuren en die krenge staan nog steeds ongebruikt in de kelder. Ik moet er niet aan denken dat daar ook nog eens vijftig hengels bij komen te staan.

AREND: Maak je niet druk. Dit plan is waterdicht. Een absolute klapper.

We zullen overstroomd worden met boekingen. Het hele jaar door. Wij geven de gasten wat ze willen.....

KARIN: Ja, en?

AREND: Denk eens na. Wat willen gasten vandaag de dag?

KARIN: Gasten vandaag de dag willen hetzelfde wat gasten in een hotel over de hele wereld al eeuwen lang willen, een goed bed, schone lakens en een vriendelijke bediening. *(ze neemt de stapel schone lakens over en bergt deze weg. Ze wil ook het laken pakken dat Arend over zijn hoofd heeft gehouden, maar deze houdt het laken vast)*

AREND: Mis! De mensen willen sensatie, ze willen spektakel.

KARIN: Onzin, je gaat naar een hotel om te slapen. Al die poespas er om heen kost alleen maar geld. Kijk maar naar Euro-Disney. We runnen een hotel, geen pretpark.

AREND: Maar denk je eens in wat een opschudding dat zal veroorzaken.

"Hotel Polman, het enige hotel ter wereld waar u naar toe gaat om uit uw slaap gehouden te worden!" De mensen zullen in de rij staan voor een kamer.

KARIN: Wat een onzin. Niemand gaat naar 'n hotel om uit zijn slaap gehouden te worden.

AREND *(geheimzinnig)*: Wel wanneer het er spookt.

KARIN: Wat?

AREND: Mijnheer Polman en ik hebben het plan van alle kanten bekeken. We zeiden tegen onszelf. Wat zijn de sterke kanten van dit hotel? Het staat midden in de rimboe, er valt geen spat te beleven. Het hotel zelf is oud en vervallen, het tocht door duizend en één kieren, de trap treden kraken, de scharnieren piepen .... En toen kreeg mijnheer Polman een idee.

KARIN: O nee.

AREND: Wanneer de mensen er lucht van krijgen dat het hier spookt komen ze van heinde en ver toegestroomd om een glimp van het spook op te vangen. Je ziet het toch aan het monster van Loch Ness?

Alle hotels in de buurt van dat meer, zijn het hele jaar volgeboekt.

KARIN: Maar er is hier geen meer, laat staan een monster.

AREND: Dat denk je maar. *(haalt een boek tevoorschijn)* Mijnheer

Polman heeft een boek uit de bibliotheek gehaald met sage en legende uit deze streek. Daar staat een prachtig spookverhaal in, compleet met moorden en alles. We kloppen dat verhaal een beetje op, betrekken het op dit hotel, en voila..... Er is zelfs sprake van een verborgen schat. Kan het nog mooier? We kunnen excursies organiseren. Op jacht naar de schat. Uiteraard alleen toegankelijk voor gasten van het hotel. En we verhuren houwelen aan gasten die met alle geweld zelf op zoek willen naar de schat. *(haalt een stuk papier uit zijn zak)* Uiteraard op eigen risico, om het allemaal wat spannender te maken. Kijk we hebben al een schatkaart getekend. Die rondjes geven de plaatsen aan waar de schat zou kunnen liggen.

KARIN: Ja ja, en die kruisjes?

AREND: De plaatsen waar het spook zijn onfortuinlijke slachtoffers heeft begraven.

KARIN: En daar wil jij mensen naar laten graven, wat onsmakelijk.

AREND: Niet echt natuurlijk, gewoon wat afgekloven kippenbotjes.

KARIN: Dat gelooft toch geen mens?

AREND: Natuurlijk wel, de mensen willen nu eenmaal bedonderd worden. Ze geloven wat ze willen geloven. Wij wakkeren dat geloof alleen maar een beetje aan. We hoeven er alleen maar voor te zorgen dat iemand af en toe iets vindt.

KARIN: En hoe denk je dat voor elkaar te krijgen?

AREND: Simpel, door het zelf in de grond te stoppen. Wij weten tenslotte waar het spul gevonden moet worden.

KARIN: En hoe komen jullie aan een schat?

AREND: Van de rommelmarkt. We zijn niet gek. We stoppen geen echt waardevolle spullen onder de grond. Stel je voor dat iemand zijn schatkaart kwijt raakt. Gewoon wat oude rommel, een paar gebroken beeldjes, wat lege sigarenkistjes.....

KARIN: Maar is dat wel helemaal eerlijk?

AREND: Waar gehakt wordt vallen spaanders. In de spoken- business gaat het om keiharde guldens. En of de mensen nou op een rommelmarkt afgezet worden door een handelaar, of hier door ons in het hotel, dat blijft hetzelfde. En wanneer we een tijdje draaien kunnen we vanzelf stoppen met dat schatgravergedoe, dan gaan we conferenties organiseren over para-abnormale verschijnselen. Daar schijnt grof geld mee verdiend te worden.

KARIN: O zoiets als Yomanda?

AREND: Ben je gek? Bij ons vergeleken is Yomanda een amateur. We gaan T-shirts verkopen met de tekst "I was haunted by a ghost". We verkopen ansichtkaarten van plaatsen waar het spook is gesignaleerd. Een foto van de trap van het hotel, waar het spook in 1741 zijn

overspelige vrouw vermoordde. Een foto van het keukenkastje waar de onfortuinlijke keukenmeid, het afgehakte hoofd van mevrouw, s minnaar terug vond in de soepterrine. Een foto van de hal waarvan wordt verteld dat het spook er op iedere vrijdagavond komt kegelen met zijn eigen botten. Een foto van een muur, waarachter het spook zijn ongehoorzame tuinknecht heeft ingemetseld. Op winterse dagen kun je de knecht nog horen smeken om genade. Een foto van de voordeur, waar de negende eigenaar van het hotel de geest heeft gegeven nadat hij het spook beledigd had. C.D.'s met geluidopnamen van het spook. Het gerammel van kettingen, het huilen van de wind, het weeklagen van zijn slachtoffers, het klapperen van knikkende knieën, het gejammer van klopgeesten, angstkreten abrupt afgebroken door een gehandschoende hand..... Video-opnamen. Het Spook van Sparrendam, de Geest van Goeree, de Schrik van Schelmwoude, de Paniekzaaier van Polman. Natuurlijk moeten de gasten het spook af en toe te zien krijgen, maar met de moderne techniek hoeft dat geen probleem te zijn. We monteren in iedere kamer een stel luidsprekers en af en toe rent één van ons met een laken over zijn hoofd door het hotel. *(trekt het laken over zijn hoofd)* Woehhhh..... woehhh.....

KARIN: Vooruit hou daar mee op, je maakt de dames Veenstra wakker. En geef dat laken hier, dat is geen speelgoed. Een spookhotel, wat een vreselijk luguber idee.

AREND: Goed hè? Het wordt natuurlijk allemaal nog beter wanneer het spook een aantal gasten zou vermoorden.

KARIN: Zeg schei uit, doe niet zo eng.

AREND: Ach dat valt wel mee. Een moord is goed voor de publiciteit. Natuurlijk zijn er enige aanloopkosten en overheadkosten en zo. Maar mijnheer Polman ziet het helemaal zitten. Hij is direct naar de schuldeisers gegaan om uitstel van betaling te vragen.

KARIN: Wat?! Zonder met mevrouw Polman te overleggen?

AREND: Geen tijd. We moeten snel zijn. Straks pikt een ander hotel het idee. Morgen staat de advertentie in de krant. En uiterlijk overmorgen staan de eerste busladingen gasten voor de deur. Het geld zal binnen stromen.

KARIN: Ja ja, eerst zien dan geloven. Geen enkele schuldeiser gaat akkoord met zo'n idioot plan.

AREND: Dat zou ik maar niet te hard zeggen. Ik heb begrepen dat er zelfs een aantal geldschieters uit de stad interesse hebben getoond. Maak je geen zorgen, die nemen nu vast een borreltje op de goede afloop.

KARIN: Daar ben ik ook bang voor, ja. Mijnheer Polman krijgt een week uitstel, ze nemen een borreltje op de goede afloop, Mijnheer Polman

geeft een rondje, en nog een rondje, en nog één, en aan het eind van de avond ligt er een nieuwe drankrekening, waarvoor hij uitstel van betaling kan vragen. Jullie bekijken het maar. Ik ga naar huis. Ik hoor morgen wel wat de schuldeisers van jullie plannetje vonden. Welterusten.

AREND: Welterusten. Zal ik even met je mee lopen? Het spook schijnt het vooral op aantrekkelijke weerloze vrouwen te hebben voorzien. *(doet het laken over zijn hoofd en komt op Karin af. Hij gooit het laken over Karin heen zodat zij samen onder het laken staan)*

KARIN *(duikt onder het laken uit)*: Laat het spook zich maar niks in zijn hoofd halen, deze aantrekkelijke vrouw is niet zo weerloos als zij er uit ziet. *(ontwijkt Arend, trekt het laken strak over hem heen, wikkelt Arend stevig in het laken zodat hij geen vin meer kan verroeren, dan licht ze Arend een beentje zodat hij onzacht tegen de grond slaat. Dan bindt Karin het laken onder rond de benen van Arend vast)* Ziezo, dat zal je leren. Je waagt het niet om vannacht te gaan lopen spoken, hoor je? De dames Veenstra zijn onze enige gasten. Mevrouw Polman zal het je niet in dank afnemen wanneer je hen het hotel uit jaagt. Vergeet niet af te sluiten. Goede nacht. *(ze draait het licht uit. Het wordt duister. Af)*

AREND: Aaiiiii, ongelovige. Je hebt het gewaagd het spook van Sparrendam te beledigen. Mijn wraak zal vreselijk zijn. *(krabbelt moeizaam overeind en speelt voor spook)* Boehhh. Boehhwoehh. Sidder en beef duivelse creaturen, ongelovige ketters, ik ben het spook van Polman, de geest van wijlen Driekus Zonderland, voormalig massamoordenaar en zonderling. De schrik van ouden van dagen en van mannen in de kracht van hun leven. *(Arend weet met moeite één arm uit het laken te wurmen. Als hij voor de deur staat schrikt hij van zijn eigen spiegelbeeld in het glas van de deur)* Waha! Ga weg, engerd! *(kijkt nog eens goed)* Tjemig is me dat schrikken, dat ben ik zelf. *(trekt een gezicht naar zijn spiegelbeeld)* Sufferd, je moet de gasten de stuipen op het lijf jagen, niet jezelf. *(gaapt)* Ik kruip er ook maar eens in. Wanneer ik hier de komende nachten moet gaan spoken, zal er niet veel van slapen terecht komen. *(struikelt bijna over het laken. Hij probeert het laken rond zijn benen los te maken, maar met zijn ene vrije arm kan hij hier niet bij)* Verdorie, ik krijg dat laken niet meer los. Karin.... Mevrouw Polman.. Iemand.. Help mij.. *(strompelt af. Het toneel blijft even leeg. Achter de coulissen horen we Gerard mopperen. Hij is enigszins boven zijn theewater)*

GERARD *(van achter de coulissen)*: Die verdraaide rot sleutel. Kom hier krenk. Waar ben je? Joehoe sleuteltje...! Kom eens uit je hokje. Vanessaatje heeft ons buitengesloten. We moeten het deurtje open maken. Anders kunnen we er niet in. Waar ben je? Ellendige sleutel.

Wil je niet? Nou ja, dan niet, dan doe ik het wel alleen.

Door het glas van de deur zien we Gerards silhouet. Gerard tikt een ruitje in. We horen het breken van glas. Gerard tast naar de sleutel die nog in de deur zit, hij draait de sleutel om, de deur zit nu pas op slot. Gerard tast weer door het kapotte raampje naar de sleutel, draait de sleutel terug en opent de deur. Gerard op, hij staat lichtelijk onvast op zijn benen. Gerard sluit uiterst zorgvuldig de deur achter zich en zoekt tastend zijn weg door de kamer. Indien verenigingen er problemen mee hebben om zichtbaar voor het publiek een ruit in te slaan, dan kan dit spel van Gerard zich ook in de coulissen af spelen. De "buitendeur" is dan niet zichtbaar voor het publiek. De "glasdeur" wordt dan een deur naar de gang o.i.d. Het inslaan van een ruit kan gesuggereerd worden met geluid.

GERARD: Zo, en nu weer zachtjes. Anders wordt Vanessaatje wakker. *(botst tegen een stoel. Gerard legt zijn vinger op zijn lippen)* Ssssst! Waar is dat verrekte lichtknopje? *(botst tegen de bar. Gerard verkent op de tast de contouren van dit meubelstuk)* Nee maar, wat hebben we hier? De bie.... bah.. beren.. borrel.. bar. Dat is toevallig. Ik was juist toe aan een borrel. *(schenkt zich op de tast een borrel in)* Dat inbreken gaat je niet in je koude kleren zitten. *(neemt een slok van zijn borrel en voelt dan met een van pijn vertrokken gezicht aan zijn mond)*

VANESSA *(komt op. ze doet het licht aan. Het toneel baadt in het licht. Vanessa is in nachtkleding. Gerard ziet er enigszins smoezelig en gehavend uit. Zijn haren zitten door de war. Hij heeft een dikke lip. En zijn kleding is verre van onberispelijk)*: Zo ben je daar eindelijk? Mij in de zenuwen laten zitten en zelf aan de boemel gaan met onze schuldeisers. Je had beloofd rond elf uur terug zijn. Wat was dat voor herrie?

GERARD: Ik kon mijn sleutel niet vinden.

VANESSA: En moet je daarvoor het hele hotel wakker maken? Wat zie je er uit.

GERARD *(voelt even aan zijn dikke lip. Zijn gezicht vertrekt weer van pijn)*: Ik eh.... ik ben gevallen. *(herhaalt zwakjes)* Ik kon mijn sleutel niet vinden.

VANESSA : Ja ja, ik heb je wel gehoord. Zoals jij er aan toe bent mag het een wonder heten dat je de weg terug hebt kunnen vinden.

GERARD: Oh dat viel reuze mee, ik heb een taxi genomen.

VANESSA: Een taxi? We zitten tot over onze oren in de schulden en jij smijt geld weg aan een taxi? Hoeveel heb je deze keer in de kroeg achter gelaten? Of waren de schuldeisers zo blij dat je weer om uitstel kwam vragen dat ze je allemaal een rondje hebben gegeven?

GERARD (*maakt een vaag gebaar, staat op, gaat naar de bar om zichzelf een nieuwe borrel in te schenken*): Veel beter. Ik heb niet eens om uitstel hoeven te vragen. Sterker nog, ik hoefde helemaal niks te vragen. Er waren twee nieuwe financiers en die hebben al onze schulden overgenomen. Ze zien grote mogelijkheden in het hotel. Grote mogelijkheden. Verder wilden ze niks zeggen. Stt, mondje dicht. In feite kwam het hen goed uit, dat ons hotel achteraf ligt.

VANESSA (*met ongeloof*): Ze zien grote mogelijkheden? Ach wat, die twee waren natuurlijk net zo dronken als jij. Morgen zijn ze weer nuchter en dan staan ze hier op de stoep om hun geld terug te vragen.

GERARD (*voelt even aan zijn pijnlijke lip*): Er zijn natuurlijk nog een paar probleempjes. Kleine meningsverschillen meer niet. Maar ook dat wordt allemaal opgelost. Vanessa vanaf nu wordt alles anders. Wacht maar tot ik je mijn nieuwe plan vertel? (*wil zichzelf nogmaals inschenken*)

VANESSA: Zeg vind je niet dat jij zo langzamerhand voldoende hebt gehad? Dat drinken van jou levert alleen maar problemen.

GERARD: Nou alleen problemen.... het heeft me ook een hoop lol opgeleverd. Als ik achttien jaar geleden niet had gedronken dan had ik je nooit ten huwelijk durven vragen. (*probeert Vanessa aan te halen, maar zij duwt hem weg*)

VANESSA: Nou het is maar goed dat ik daar toen niks van gemerkt heb, anders had ik nooit ja gezegd. En het is negentien jaar geleden.

GERARD: Whatever. (*merkt dat Vanessa boos begint te worden*) Hè kom nou Vanes'..... Waarom doe je nou zo boos? Alleen omdat ik een ietsiepietsie te laat thuis kom?

VANESSA: Een ietsiepietsie te laat?! Het is godbetere het bij half twee! Kon je je horloge ook niet vinden? (*Gerard strekt zijn arm uit en draait zijn pols om op zijn horloge te kijken, maar hij heeft geen horloge om. Hij probeert dit feit snel voor Vanessa verborgen te houden*) Gerard, je gaat me toch niet zeggen dat je je horloge kwijt bent?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto